

Uchwała Nr XLIII/360/2009

Rady Miejskiej w Krobi

z dnia 30 listopada 2009 r.

w sprawie Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na 2010 rok

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. z 2001 r. Dz. U. Nr 142, poz. 1591; z późn. zm.), oraz art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 179, poz. 1485; z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1. W celu przeciwdziałania narkomanii oraz jej skutkom przyjmuje się do realizacji Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na terenie Gminy Krobia na 2010 rok, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Krobi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik
do uchwały Nr XLIII/360/2009
Rady Miejskiej w Krobi
z dnia 30 listopada 2009 r.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na 2010 rok

I. Wstęp

Narkomania jest zjawiskiem ogólnoswiatowym. Powstaje na podłożu przeobrażeń zachodzących we współczesnym cywilizowanym świecie i staje się poważnym problemem społecznym.

Narkomania powstaje na skutek zanikania tradycyjnych więzi społecznych, zwłaszcza rodzinnych oraz osłabienia funkcji wychowawczej rodziny i szkoły. Jest niepokojącym przejawem trudności dojrzewania psychospołecznego a zwłaszcza emocjonalnego młodych ludzi.

Zażywanie narkotyków wywołuje wiele różnych problemów rodzinnych, szkolnych, prawnych a także zdrowotnych. Jednym z nich jest wystąpienie tzw. zespołu uzależnienia, a także ostrych i przewlekłych chorób, w tym zakażenia wirusem HIV.

Narkomania jest przyczyną tragedii wielu młodych ludzi i ich rodzin. Stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia społeczeństwa.

II. Diagnoza sytuacji

Pod pojęciem używania narkotyków rozumie się stosowanie w celach innych niż medyczne różnorodnych środków farmakologicznych czynnych, zakazanych przez prawo międzynarodowe. Używanie narkotyków jest nielegalne i często ukrywane, trudno jest zatem ocenić rozmiar występowania tego zjawiska oraz związanych z nim niekorzystnych konsekwencji zdrowotnych. Pomimo tych trudności oczywiste jest, że narkotyki są przyczyną istotnego obciążenia chorobami, a ich konsumpcja rośnie w wielu krajach, w tym również w Polsce.

Informacji o rozmiarach narkomanii rozumianej jako uzależnienie, bądź używanie narkotyków w sposób rodzący poważne problemy dostarczają dane statystyczne instytucji zajmujących się problemem narkotyków.

Według krajowej diagnozy problemów narkomanii możemy zauważyć spadek używania narkotyków. Porównanie wyników badania przeprowadzonego w 2005r. z wynikami badań przeprowadzonych w latach wcześniejszych wskazuje na zmniejszenie używania tak legalnych, jak i nielegalnych środków psychoaktywnych

Wśród substancji nielegalnych relatywnie największym rozpowszechnieniem cieszą się konopie indyjskie. Chociaż raz w ciągu całego życia używało ich 14,2 % młodszych uczniów i 31,5% starszych uczniów. Na drugim miejscu znajduje się amfetamina (3,6% uczniów młodszych i 12,4% uczniów starszych). Zarówno eksperymentowanie z substancjami nielegalnymi, jak ich okazjonalne używanie jest bardziej rozpowszechnione wśród chłopców niż wśród dziewcząt.

Większość młodzieży jest dobrze zorientowana w zakresie ryzyka szkód zdrowotnych i społecznych związanych z używaniem substancji psychoaktywnych. O stopniu ryzyka, według ocen uczniów, zdaje się decydować bardziej nasilenie i sposób

używania niż rodzaj substancji. Należy odnotować, że marihuana i haszysz są przez młodzież traktowane bardziej liberalnie niż inne substancje nielegalne.

W 2006 r. zrealizowano drugą edycję badania rozpowszechnienia używania substancji psychoaktywnych oraz postaw Polaków wobec problemów związanych z piciem alkoholu i używaniem narkotyków (pierwsze badanie przeprowadzono w 2002 roku). Wyniki aktualnego badania potwierdzają, że marihuana pozostaje nadal najpowszechniejszym narkotykiem. Kiedykolwiek w życiu używało jej 9,1 % respondentów (amfetaminy próbowało 2,7% badanych, a ecstasy – 1,2%).

Nie odnotowano wzrostu rozpowszechnienia prowadzenia pojazdów po użyciu narkotyku.

Podobnie jak w 2002 r., osoby uzależnione od narkotyków postrzegane są przede wszystkim jako ludzie chorzy, wymagający leczenia i opieki. Liczba osób leczonych w specjalistycznych placówkach i w oddziałach szpitalnych z powodu uzależnienia w latach ubiegłych stopniowo rosła. W 2005 r. przyjęto do lecznictwa stacjonarnego 13 320 osób. Oznacza to wzrost o 10% w stosunku do 2004 r. Odsetek pacjentów pierwszorazowych nie uległ większej zmianie i wynosił 55,9%. Struktura płci osób przyjętych do leczenia stacjonarnego zmieniła się w 2005 r. – odsetek kobiet wzrósł bowiem do 31% (w roku 2000 –22%).

Nadal najliczniejszą pozostaje grupa osób z problemem opiatów (18%), następne w kolejności pod względem liczebności są grupy osób nadużywających leków uspokajających i nasennych (11%), środków z grupy amfetamin (8%), przetworów konopi (3%) i substancji wziewnych (2%). Pozostałe kategorie pacjentów nie przekraczają 1%.

Utrzymuje się także silne zróżnicowanie terytorialne rozpowszechnienia narkomanii. Dystrybucja terytorialna zjawiska wyznacza trzy obszary szczególnie zwiększonego rozpowszechnienia – zachodnia część kraju (województwa dolnośląskie, lubuskie i zachodniopomorskie), województwo warmińsko-mazurskie oraz województwo mazowieckie.

Ostatnie oszacowanie liczby osób problemowo używających narkotyki opiera się na wynikach badania zrealizowanego w 2002 r.- liczba osób uzależnionych mieści się w przedziale 35 000 – 75 000. W systemie opieki zdrowotnej nad osobami uzależnionymi od środków odurzających nadal dominują stacjonarne formy rehabilitacji długo- i średnioterminowej. Obserwuje się jednak tendencję do skracania terapii. Placówki stacjonarne w większości zlokalizowane są poza obszarami miejskimi i realizują programy leczniczo-rehabilitacyjne w oparciu o model społeczności terapeutycznej.

Jak pokazują badania przeprowadzone na terenie Gminy Krobia w 2009 roku 7,1% badanych uczniów szkół podstawowych, 12,7% badanych gimnazjalistów oraz 92,3% uczniów szkół pogimnazjalnych spotkało się z narkotykami i uważa, że są one obecne w ich otoczeniu. Do bezpośrednich kontaktów ze środkami odurzającymi przyznaje się 2,7% uczniów gimnazjum i 2,3% uczniów szkoły pogimnazjalnej. Najczęściej wybierane są marihuana i amfetamina.

III. Podstawa prawna

Podstawę prawną działań związanych z profilaktyką oraz przeciwdziałaniem narkomanii stanowią:

- ustawa z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.);
- ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 179, poz. 1485 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 12 marca 2004r o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 175, poz.1362 z późn. zm.).

IV. Adresaci programu

Program przeznaczony jest dla:

- osób uzależnionych od narkotyków;
- rodzin, dzieci i osób dotkniętych problemem uzależnień;
- przedstawiciele instytucji i służb pracujących z osobami i rodzinami dotkniętymi problemem uzależnień (pedagodzy, psychologzy, nauczyciele i szkoły, pracownicy socjalni, kuratorzy rodzinni i społeczni, policjanci, pracownicy służby zdrowia, duchowni);
- wszystkich mieszkańców Gminy Krobia.

V. Cele programu

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii ma na celu zapobieganie powstawaniu problemów związanych z uzależnieniami poprzez:

- prowadzenie działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej,
- leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych,
- ograniczanie szkód zdrowotnych i społecznych.

VI. Zadania programu i sposób ich realizacji

1. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem
  - kontynuowanie działalności Punktu Konsultacyjno-Terapeutycznego dla osób uzależnionych i współuzależnionych,
  - prowadzenie programów profilaktycznych,
  - szerokie informowanie społeczeństwa o możliwościach korzystania z pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od narkotyków poprzez upowszechnianie materiałów edukacyjnych
2. Udzielanie rodzinom, w których występują problem narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej
  - finansowanie działalności świetlic środowiskowych, opiekuńczo-wychowawczych, których celem jest prowadzenie zajęć o charakterze profilaktycznym, socjoterapeutycznym i wychowawczym,
  - współpraca oraz przepływ informacji pomiędzy instytucjami i organizacjami zajmującymi się pomocą socjalną, medyczną, prawną, psychologiczną.
3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych w szczególności dla dzieci i młodzieży

- nawiązanie współpracy ze szkołami w celu współuczestniczenia w realizacji programów profilaktycznych,
  - prowadzenie w gazecie lokalnej kampanii edukacyjnej mającej na celu promowanie zdrowego stylu życia,
  - rozwijanie szeroko pojętej profilaktyki polegającej na organizowaniu ogólnodostępnych spotkań na temat uzależnień, współuzależnienie i form pomocy,
4. Wspomaganie działalności instytucji stowarzyszeń i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii
- współpraca z organizacjami zajmującymi się problemem uzależnień,
  - wspieranie działalności instytucji, stowarzyszeń i organizacji zajmujących się statutowo profilaktyką i rozwiązywaniem problemów uzależnień,
  - organizowanie dla nauczycieli cyklu zajęć warsztatowych o tematyce uzależnień.

VII. Monitorowanie stanu problemów narkotykowych

Pełnomocnik ds. uzależnień sprawuje na bieżąco nadzór nad realizacją Programu i podejmuje niezbędne działania zmierzające do osiągnięcia celów wyznaczonych w Programie.

Wskaźniki monitoringu:

- liczba osób objętych terapią,
- liczba osób objętych działaniami pomocowymi,
- liczba dzieci, młodzieży i dorosłych objętych działaniami profilaktycznymi, edukacyjnymi i informacyjnymi,
- liczba osób korzystających z usług Punktu Konsultacyjno-Terapeutycznego,

VIII. Realizacja Programu

1. Koordynację przedsięwzięć związanych z realizacją zadań własnych Gminy z zakresu przeciwdziałania narkomanii zawartych w niniejszym programie prowadzi Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
2. Za realizację Programu odpowiadać będą:
  - Burmistrz Krobi,
  - Pełnomocnik ds. uzależnień i współpracy z organizacjami pozarządowymi,
  - Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Krobi,
  - Posterunek Policji w Krobi,
  - Punkt Konsultacyjno-Terapeutyczny,
  - szkoły na terenie Gminy Krobia.

IX. Finansowanie

Źródłem finansowania zadań Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii są środki finansowe z budżetu Gminy Krobia. Przeciwdziałanie narkomanii należą do zadań własnych gminy na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 179, poz. 1485 z późn. zm.).

Środki finansowe niewykorzystane, a przeznaczone na realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii przesuwają się jako środki nie wygasające na realizację zadań w roku następnym.

X. Sprawozdanie z realizacji Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Sprawozdanie merytoryczne i finansowe z realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii przygotowuje Pełnomocnik ds. uzależnień wraz z Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i przedstawia Radzie Miejskiej w Krobi do przyjęcia do dnia 31 marca 2011 roku.

Uzasadnienie
do Uchwały Nr XLIII/360/2009
Rady Miejskiej w Krobi
z dnia 30 listopada 2009r.

w sprawie Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na 2010 rok

Zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 179, poz. 1485 z późn. zm.), do zadań własnych gmin należy prowadzenie działań związanych z przeciwdziałaniem narkomanii.

Zadanie te obejmują:

1. zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem,
2. udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej,
3. prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej, w szczególności dla dzieci i młodzieży,
4. wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii,
5. pomoc społeczną dla osób uzależnionych i ich rodzin, dotkniętych ubóstwem lub wykluczeniem społecznymi integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób przy wykorzystaniu pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii ma w istotny sposób przyczynić się do wdrażania działań edukacyjnych i profilaktycznych mających na celu zmniejszenie zagrożenia, jakie niosą ze sobą narkotyki. Zakłada on szereg inicjatyw lokalnych, zmierzających do wzrostu świadomości społecznej na temat narkomanii oraz zapewnienia szerokiego wachlarza dostępności pomocy dla osób uzależnionych.

W związku powyższym podjęcie uchwały jest zasadne.

Sporządziła:
Barbara Nadstawek